

A ne veruje vam srca nemir
in ve, da so le poza vam nazori,
papirnate izkušnje a priori;
za sliko bi prodali mi — okvir.

Sicer pa vas imam še zmerom v čisli,
že raditega, ker me veseli,
da ne tajijo vam obrazi kisli,

kar sem dognal že prej za naše dni:
kedor živi življenje, ga ne misli,
in kdor ga misli, ta ga ne živi.

Impresionist.

Si ti, življenje, skratek šaroperni,
ki noče v mrežo mojih bujnih boj?
Pa si le vanji, kaj? pa si le moj —
sevé, sévé, v razdalji le primerni.

Sevé, sévé, v bližini vidoverni
ta kras, očem užitek in napoj,
sesuje v pikic se bodeč nebroj
in zarezé se madeži stoterni.

Čemu bi si tajil? Moj temni jaz
dnem za goró čez platno v goste jaše:
od blizu vidim se očesu mas

bohem, ki z grehom svoja ledja paše,
od daleč prerok, ki bo novo gaz . . .
O platno, platno, ogledalo naše!

